

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ХЕРСОНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ АГРАРНО-ЕКОНОМІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ**

НАВЧАЛЬНА ДИСЦИПЛІНА

**Сучасні екологічні проблеми та збалансоване
природокористування в агрономії**

**Агрономічний факультет
Кафедра землеробства**

**Викладач: доктор с.-г. наук, професор
Аверчев Олександр Володимирович**

Спеціальність	201 Агрономія
Компонент освітньої програми	Вибірковий
Рівень вищої освіти	Третій (освітньо-науковий)
Рік навчання	Другий
Семестр	Третій / четвертий

Кількість кредитів ЄКТС	5
Загальна кількість годин	150
у т.ч. лекції	20
практичні заняття	18
самостійна робота	112
Форма підсумкового контролю	Залік

Анотація курсу

Сучасні екологічні проблеми та збалансоване природокористування в агрономії – дисципліна, яка базується на освоєнні екологічних методів господарювання, забезпечує розширене відтворення природних і антропогенних ресурсів за рахунок формування стійких еколого-економічних систем, спрямованих на збільшення обсягів виробництва конкурентоспроможної продукції через створення стійкого агроландшафту за використання екологічних методів господарювання на основі впровадження адаптивноландшафтних систем землеробства, раціонального залучення до господарського обороту і підвищення ефективності використання природних, матеріальних і трудових ресурсів.

Мета вивчення навчальної дисципліни

ознайомлення здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії з теоретичними та методологічними проблемами агроландшафтів та агроecosystem, законами їх розвитку і функціонування; дослідити вплив на агроecosystemи органічних і мінеральних добрив, їхню екологічну роль в якості фактора оптимізації живлення рослин та підтриманні чи покращенні родючості ґрунту, так і їхню негативну роль у забрудненні довкілля та зменшенні чи погіршенні стану біорізноманіття і якості сільськогосподарської продукції; ознайомитися з науковими принципами раціонального беззбиткового і відновлюваного природокористування в агрономічній сфері.

Завдання курсу

висвітлення функцій рослин за дії на них різних екологічних факторів – абіотичних, біотичних, у тому числі й досить вагомого – антропогенного фактору; визначення закономірностей взаємодії рослини і середовища, яке її оточує, виділення різноманітних життєвих форм рослин та їх адаптації, пов'язані з виживанням рослин за несприятливої дії екологічного фактору.

У результаті вивчення навчальної дисципліни здобувач вищої освіти ступеня доктора філософії повинен ЗНАТИ:

- особливості форм, будови, хімізму, росту та розвитку рослин;
- значення основних екологічних чинників у житті рослин; періодичні явища, які відбуваються в житті рослин;
- численні взаємодії між рослинними організмами та навколишнім середовищем;
- процеси обміну речовинами і енергією між рослиною та зовнішнім середовищем.

У результаті вивчення навчальної дисципліни здобувач вищої освіти ступеня доктора філософії повинен УМІТИ:

- встановлювати взаємозв'язки і взаємовплив рослин та рослинних угруповань з факторами зовнішнього середовища;
- визначати загальні закономірності дії екологічних факторів на рослинні організми;
- з'ясувати вплив фітогормонів і синтетичних регуляторів росту і розвитку рослин;
- виявляти індикаторні ознаки рослинності;
- на основі вивчення індикаторних ознак рослинності проводити оцінку стійкості та динаміки екосистем;
- виявляти екологічні наслідки землеробства і шукати оптимальні шляхи їх подолання;
- давати екологічне обґрунтування використання агроландшафтів і проводити контроль їх стану.